

ŽIVOTOPIS

Paní Květoslava Večeřová, rozená Nováková, se narodila 14. 10. 1937 v Chustu na Ukrajině. Tatínek Josef Novák, původem Čech, byl vojákem Československé armády a maminka Žofie Nováková, původem Slovenka, byla švadlena. Měla také o dva roky mladšího bratra Vladimíra. Z důvodu tatínkovy profese se rodina často stěhovala. V roce 1938 nějaký čas pobývali také v Šumperku.

Druhou světovou válku prožila rodina v Praze. Na vlastní kůži zažila paní Květoslava například prohlídku gestapa v době Heydrichiády. Gestapo pátralo po příslušnících odboje a zbraních. V bytě Novákových našli naštěstí pouze těžítko ve tvaru revolveru a tatínkovu uniformu z období před 2. sv. válkou. Pravá pistole byla schovaná na trámu na půdě. V tomto náročném období se maminka psychicky zhroutila a byla na nějaký čas hospitalizována v psychiatrické léčebně. V létě 1944 se šestiletá Květoslava vypravila se svým tehdy čtyřletým bratrem za prarodiči do slovenské Levoči. I přes to, že vstup na Slovensko nebyl snadný, se rozhodli rodiče poslat Květoslavu s jejím bratrem samotné vlakem. Toto jim bylo umožněno díky známosti u strojevodoucích. Cesta na Slovensko byla až na malé drobnosti vcelku klidná. Cesta zpátky se zkomplikovala kvůli slovenskému národnímu povstání. Ze Slovenska odjžděli o měsíc později, než bylo plánováno. Museli cestovat přes Maďarsko. Na cestě zpátky sourozence doprovázela teta. Vlak musel několikrát stavět kvůli náletům. Později naše pamětnice zažila také bombardování Prahy. Náletů se hodně bála, a proto měla přichystaný malý kufřík se kterým se schovávala do sklepa.

Po válce se rodina přestěhovala do Šumperka, protože se zde rodičům před válkou líbilo. Prázdniny roku 1945 paní Květoslava strávila s maminkou a bratrem na faře v Hanušovicích, zatímco táta honil Banderovce. V Šumperku rodina bydlela nějaký čas s Němci, kteří čekali na odsun. Paní Večeřová zde navštěvovala Masarykovu základní školu.

Když bylo naší pamětnici třináct let, trávila s maminkou a bratrem prázdniny v Levoči. Maminku kvůli zdravotním komplikacím odvezli do nemocnice, kde později zemřela. Tatínek se podruhé oženil, vzal si sestru své zemřelé ženy. Paní Marii Novákovou paní Květoslava považovala za svou druhou maminku. Tatínek, který se po válce vrátil ke své službě v armádě, se opět často stěhoval a domů do Šumperka jezdil především na víkendy. O sourozence Novákovy se starala jejich teta, druhá maminka.

Naše pamětnice vystudovala střední zdravotní školu v Šumperku. Po úspěšném dokončení školy se přestěhovala za tatínkem do Trenčianských Teplic na Slovensko, kde si našla práci v lázních. Mezi její pacienty patřil např. Ludvík Svoboda. Její druhá práce byla v Losinách, kde pracovala s dětmi trpícími dětskou obrnou.

S Adolfem Večeřou, jejím pozdějším manželem, se paní Květoslava poznala na večírku. Vzali se v Šumperku roku 1958. Někaký čas bydleli v Loučné nad Desnou a poté se přestěhovali do Rovenska. Pan Večeřa zde pracoval jako ředitel Základní školy. Paní Večeřová zde pracovala jako vychovatelka ve školní družině. Manželé Večeřovi měli dceru a syna. Naše pamětnice byla podle svých slov spíše městský typ, ale i tak si zvykla na vesnický život, a

nakonec v Rovensku vydrželi s manželem třicet pět let. Po odchodu do důchodu se přestěhovali do Šumperka, kde paní Květoslava žije až do dneška.

